

Poslovni broj: 17 Gž Ovr-2632/2019-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, po sucu Robertu Jamboru kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari ovrhovoditelja E.S. b. d.d., R., OIB: .., zastupanog po punomoćniku Z. B., odvjetniku u Odvjetničkom društvu B.. d.o.o., Z., protiv ovršenice V. N. iz Z., OIB: .., zastupane po punomoćniku D. B., odvjetniku u Z., radi naplate novčane tražbine ovrhom na nekretnini ovršenice, odlučujući o žalbi treće osobe N. P. protiv rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru, poslovni broj Ovr-4965/2015-37 od 27. svibnja 2019., dana 5. studenog 2019.

r i j e š i o j e

Uvažava se žalba treće osobe N. P., ukida se rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru, poslovni broj Ovr-4965/2015-37 od 27. svibnja 2019., te se predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovni postupak.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja odbačen je prigovor treće osobe N. P. podniet 19. svibnja 2017. kao nedopušten.

Protiv rješenja žali se treća osoba iz svih razloga predviđenih čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 - dalje: ZPP) u svezi s čl. 21. st. 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine", br. 112/12, 25/13 - dalje: OZ), te predlaže pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovni postupak. Ovrhovoditelj je podnio odgovor na žalbu u kojem predlaže da se žalba treće osobe odbije kao neosnovana.

Žalba je osnovana.

Sud prvog stupnja odbacio je kao nedopušten prigovor treće osobe primjenom odredbe čl. 59. OZ na temelju utvrđenja da treća osoba nije dokazala da ima takvo pravo koje sprječava ovrhu, te stoga što ovršenik u podnijetom prigovoru uopće nije iznio tvrdnju da u pogledu nekretnine koja je predmet ovrhe ima takvo pravo koje sprječava ovrhu koju tvrdnju niti ne dokazuje ispravama.

Utvrđenja i pravna shvaćanja sud prvog stupnja ne mogu se međutim, prihvatiti.

Odredbom čl. 59. st. 1. OZ propisano je da osoba koja tvrdi da u pogledu predmeta ovrhe ima takvo pravo koje sprječava ovrhu može podnijeti prigovor protiv ovrhe tražeći da se ovrha na tom predmetu proglasi nedopuštenom. Stavkom 2. istog članka određeno je da je podnositelj prigovora dužan u prigovoru iznijeti razloge pobijanja te uz prigovor priložiti isprave kojima dokazuje postojanje svoga prava, dok je stavkom 3. propisano da će sud, ako podnositelj prigovora ne postupi u skladu s odredbom stavka 2., prigovor odbaciti kao nepotpun, ne pozivajući podnositelja da ga dopuni ili ispravi.

Dakle, sukladno čl. 59. st. 2. i 3. OZ, prigovor treće osobe je potpun kada isti sadrži razloge pobijanja i kada su istome priložene isprave kojima ovršenik dokazuje postojanje svoga prava.

U ovom konkretnom slučaju, iz prigovora koji je podnijela treća osoba proizlazi da isti sadrži razloge pobijanja. Uz prigovor treća osoba doduše nije priložila isprave, ali iste nije niti mogla priložiti obzirom da se razlozi pobijanja sadržajno sastoje od isticanja negativnih činjenica (nedostava otplatnog plana, nedostava izjave o raskidu ugovora) i iznošenja pravnih shvaćanja treće osobe o donesenom rješenju o ovrsi.

Iz navedenog prigovora dakle, proizlazi da je isti ima sadržaj propisan odredbom čl. 59. st. 2. OZ, te da je isti stoga potpun. Stoga je sud prvog stupnja nepravilno primijenio odredbu čl. 59. OZ kada je prigovor treće osobe odbacio kao nedopušten.

Osim toga, potrebno je i navesti da odredba čl. 59. OZ uopće ne predviđa mogućnost da se prigovor treće osobe odbaci kao nedopušten. Pritom je potrebno i navesti da je i pogrešno pravno shvaćanje suda prvog stupnja da je treća osoba dužna u ovršnom postupku dokazati da ima takvo pravo koje sprječava ovrhu. Naime, treća osoba je, sukladno čl. 59. st. 2. OZ, u prigovoru dužna smgo navesti razloge pobijanja i priložiti isprave. Predstavljaju li razlozi koje je treća osoba navela u prigovoru razloge zbog kojeg bi ovrha bila nedopuštena, ocjenjuje parnični sud u eventualno pokrenutom postupku radi proglašenja ovrhe nedopuštenom (čl. 60. st. 1. OZ), a ne ovršni sud koji može o prigovoru treće osobe

meritorno odlučiti tj. prihvatiti ga, samo ako su ispunjene pretpostavke iz čl. 60. st. 2. OZ. Sud prvog stupnja je dakle, u prvostupanjskom postupku nepravilno primijenio odredbu čl. 59. OZ, što je bilo od utjecaja na donošenje pravilne i zakonite odluke. Time je počinio bitnu povredu odredaba ovršnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP u svezi s čl. 21. st. 1. OZ, pa je stoga temeljem čl. 380. toč. 3. ZPP u svezi s čl. 21. st. 1. OZ, valjalo uvažiti žalbu treće osobe, pobijano rješenje ukinuti, te predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovni postupak.

U ponovnom postupku sud prvog stupnja će otkloniti ukazanu bitnu povredu odredaba ovršnog postupka, te će o prigovoru treće osobe odlučiti pravilnom primjenom odredbi čl. 59. do 61. OZ.

Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci rješenja.

U Zagrebu, 5. studenog 2019.

Sudac:
Robert Jambor, v.r.